

оставять свои-тѣ съкровища по пхтя си. По този начинъ, Индія и много други страны сж обязаны за плодородіе-то си на тѣзи свръзка мѣжду пустыни-тѣ, вѣтрове-тѣ, топлина-та и пара-та, кои-то въ чудното устройство на природа-та съставляватъ „Гривны,“ кои-то свързватъ океана съ суша-та.

§. 184. Океанъ-тѣ още, отъ своя страна, увеличава солидарность-та на цѣлый мѣръ въ соціаленъ, както и въ физическый смѣсь. Нему сме обязаны за повече-то прѣдмѣты на търговія-та, отъ главны-тѣ необходимости и най-малекый комфортъ до най-голѣма-та роскошь на живота. Облацы-тѣ, кои-то увѣнчаватъ наши-тѣ планины съ храна и правятъ долины-тѣ ны плодородны, сж приношеніе отъ океана, нѣговъ данкъ на суша-та. По море-то сж дошло много части на дрѣха-та, коя-то вый сега носите, и отъ море-то вы ся доставятъ повече-то прѣдмѣты, кои-то лѣжѣтъ на ваша-та масса въ врѣме-то на днѣшня-та вы закуска. Съ лжжичка-та, направена отъ срѣбро-то на рудници-тѣ на Потози или Мексико, вый бъркате чай, принесенный отъ Китай, или кафе-то — отъ тропицы-тѣ; и въ него туряте и захаръ отъ Индія; всичко това вы ё дошло по море-то, и всичко това ё было направено отъ вода-та, принесена съ облацы отъ щедро-то море. И, благодареніе на удобства-та на морскы-тѣ съобщенія, сравнително съ сухопхтны-тѣ съобщенія, ный ся осѣщамы за близекы съсѣды и пріятели на народы-тѣ въ Индія, Америка и даже на наши-тѣ антиподы въ Австралія, а пакъ сме чужды за Сибирскый народъ, кой-то живѣе не далечъ отъ насъ, но кой-то ся намира вѣнъ отъ цивилизующе-то и христіанско вліянія на морскы-тѣ съобщенія. Море-то открьва всечкы-тѣ си брѣгове на търговія-та и на наша-та симпатія; а суша-та, напротивъ, съ свои-тѣ планины и непристжнны мѣста, отдѣля много прѣкрасны страны